

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

TANÁCS

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Belgiumnak a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2010/C 143/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

(1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Belgiumnak a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.

(2) A világkereskedelem összeomlása a csökkenő bizalommal, a vagyonhatásokkal és a szigorodó hitelfeltételekkel együtt a 2008. év fordulóján a belga gazdaság jelentős zsugorodásához vezetett. Bár a visszaesés nagyon jelentős volt, azt 2009 második felében viszonylag erős fellendülés követte, amely részben ideiglenes tényezők – ideértve a (hazai és külföldi) ösztönző csomagokat is – és a készletváltozásból eredő pozitív hozzájárulás eredménye volt.

A pénzügyi intézmények átszervezéséből eredő tartós fékező hatások és a munkanélküliség további emelkedése az alacsony kapacitáskihasználás mellett 2010 első felében várhatóan újra lelassítja a növekedést. Míg a belga gazdaság

nagyfokú nyitottságának köszönhetően a világkereskedelem fellendülése jelentősen előmozdíthatná a gazdaságélénkülést, ez az ösztönzés korlátozott lehet, mivel az elmúlt években Belgiumra a romló költség-versenyképesség volt jellemző. A visszaesés jelentős negatív hatást gyakorolt az államháztartásra. Az államháztartási hiány a GDP 2008-as 1,2 %-áról 2009-ben a GDP 5,9 %-ára romlott. Emellett míg az államadósságnak a GDP-hez viszonyított aránya az összességében óvatos költségvetési politikáknak köszönhetően 2000 és 2007 között csökkent, ez az arány a pénzügyi ágazatban végrehajtott beavatkozások eredményeként 2008-ban újra emelkedésnek indult (2009-ben 97,9 %-ra). A Tanács 2009. december 2-án úgy határozott, hogy Belgiumban túlzott hiány áll fenn, és ajánlást adott ki, amelynek értelmében átlagosan évente a GDP 0,75 %-ának megfelelő költségvetési kiigazítás révén 2012-ig meg kell szüntetni a túlzott hiányt. Az államháztartás súlyos romlása, a népesség idősödésének átlagon felüli mértékű költségvetési hatása, valamint a pénzügyi rendszer stabilizálására irányuló műveleteket követő jelentős függő kötelezettségek a költségvetési konszolidáció folytatását és strukturális reformokat tesznek szükségessé az államháztartás hosszú távú fenntarthatósága érdekében.

(3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is befolyásolhatja a potenciális növekedést. A gazdasági válság hatása továbbá súlyosbítja a népesség idősödése által a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásokat. Mindezek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Belgiumnak reformokat kell végrehajtania a verseny – főként a hálózati iparágakban való – javítása, és a munkaerő-piacra (többek között a béralakítási rendszerre és a munkavállalásra ösztönző intézkedésekre) és a nyugdíjrendszerre vonatkozó reformokat.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

- (4) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv azzal számol, hogy a reál-GDP a 2009-es 3,1 %-os zsugorodást követően 2010-ben 1,1 %-kal növekedik, és 2011-ben 1,7 %-ra, majd 2012-ben 2,2 %-ra gyorsul. A Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése alapján az éves GDP-növekedés 2010-ben várhatóan valamelyest pozitív lesz (0,6 %) és 2011-ben 1,5 %-ra emelkedik. Ezek az előrejelzések azonban a legfrissebb információk (többek között 2009 második felének a vártnál jobb eredménye) fényében alacsonynak tűnnek. Úgy tűnik, a növekedés összetételének előrejelzése enyhén eltúlozza a belföldi keresletnek a növekedéshez való hozzájárulását 2010-ben, de azontúl valószínű. A jelenleg rendelkezésre álló információk⁽¹⁾ alapján a program növekedési feltételezései nagyjából megalapozottak, míg a növekedés 2010-es összetétele optimista. A program inflációs előrejelzése valószínűnek tűnik. A bérnövekedésre vonatkozó feltételezések azonban viszonylag magasnak tűnnek, mivel az euroövezet más országaiban csekélyebb a munkaerőköltségek növekedése, és ez a magas munkanélküliség körülményei között valamelyest lefelé nyomhatja majd a belga béreket. Emellett az egy munkavállalóra eső előre jelzett munkaerőköltség-növekedés jelentősen meghaladja a termelékenység előre jelzett növekedését.
- (5) A program előrejelzése szerint az államháztartási hiány 2009-ben a GDP 5,9 %-a lesz. A 2008-ban a GDP 1,2 %-át kitevő hiányhoz képest bekövetkező jelentős romlás nagymértékben a válságnak az államháztartásra mért hatását tükrözi, de hozzájárultak a GDP 0,5 %-át kitevő, a kormány által az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott ösztönző intézkedések is. A hiány növekedése főleg a kiadásnak a GDP-hez viszonyított arányában bekövetkező emelkedést tükrözi. A program szerint a költségvetési politika 2010-ben, 2011-ben és különösen 2012-ben várhatóan restriktív válik a túlzott hiánynak a 2012-ig történő megszüntetése, valamint a fenntartható államháztartási egyenleghez való visszatérés érdekében. Ez nagyjából összhangban van a Tanács által szorgalmazott exitstratégiával, figyelembe véve az államadósság GDP-hez viszonyított magas arányát és a népesség idősödésének átlagon felüli mértékű költségvetési hatását is.
- (6) A program 2010-re a GDP 4,8 %-át kitevő államháztartási hiányt tervez, ami összhangban van a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlással. A 2010-es szövetségi költségvetés a GDP 5,6 %-át kitevő hiányt jelez előre. A 2010. évi költségvetési célok lefelé történő módosítása az aktualizált változatban szereplő kedvezőbb makrogazdasági kilátásokat (a hiánynak a GDP mintegy 0,3 %-ával való csökkentését), valamint azt
- a tényt tükrözi, hogy a szövetségi költségvetés nem veszi figyelembe az egyéb kormányzati szinteknek a GDP 0,5 %-át kitevő tervezett konszolidációs intézkedéseit. Az aktualizált változat szerint 2009-ben a GDP 47,7 %-át kitevő bevételi hányad 2010-ben 49,1 %-ra emelkedik, míg a kiadási hányad a GDP 53,7 %-áról 53,9 %-ra növekszik. A programban szereplő strukturális hiány (azaz a ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított egyenleg a Bizottság szolgálatai által a program alapján és a közösen megállapított módszertannak megfelelően újraszámítva) javulást mutat: a 2009-ben a GDP 3,8 %-át kitevő mértékről 2010-re a GDP 3,4 %-ára változik. Tekintettel arra, hogy a program néhány 2009-es átmeneti ösztönző intézkedést (a GDP 0,2 %-a) egyszeri intézkedésként vett figyelembe, a teljes kiigazítás a GDP 0,5 %-át teszi ki. A strukturális egyenleg 2010-es javulása a GDP körülbelül 1 %-át kitevő konszolidációs intézkedéseket tükrözi. Az említett intézkedések között szerepel a személyi jövedelemadó emelése Flandriában, a jövedéki és társasági adók emelése, a bankszektorból és a nukleáris energia termelőitől származó nem adó jellegű bevételek, valamint a közbelső fogyasztás és a bérek területére vonatkozó megtakarítás. Ezt részben ellensúlyozza a korábbiakban meghozott intézkedések eredményeként bekövetkező expanzív kiadásnövekedési tendencia, valamint a népesség idősödésének költségvetési hatása (a GDP mintegy 0,5 %-a). Az egyszeri intézkedések szerepe igen korlátozott (a GDP 0,1 %-a alatt van).
- (7) A középtávú költségvetési stratégia fő célja a túlzott hiány 2012-ig történő megszüntetése – összhangban a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlással –, valamint a nominális és strukturális értelemben kiegyensúlyozott költségvetés elérése 2015-re. Ennek érdekében a program az államháztartási hiány javítását tűzi ki célul 2009-ben a GDP 5,9 %-ának megfelelő mértékről 2010-ben 4,8 %-ra, 2011-ben 4,1 %-ra és 2012-ben 3 %-ra. Az elsődleges egyenleg ennél némileg erősebb javulást mutat, mivel a kamatkidások a programidőszakban várhatóan a GDP 0,2 %-ával növekednek. A strukturális hiány (a program alapján újraszámítva) 2009-ben a GDP 3,8 %-áról 2010-ben 3,4 %-ra, 2011-ben 2,9 %-ra és 2012-ben 2,2 %-ra javul. A GDP 0,5 %-ának megfelelő 2010-es kiigazítást követően a program 2011-ben a GDP 0,5 %-át és 2012-ben a GDP 0,75 %-át kitevő kiigazításokat tervez, és így azok éves átlagos mértéke a programidőszakban meghaladja a GDP 0,5 %-át. Ez némileg elmarad a 126. cikk (7) bekezdése alapján ajánlott, átlagosan a GDP 0,75 %-ának megfelelő költségvetési kiigazítástól, mivel a pálya optimistább makrogazdasági feltevésekkel számol. Úgy tűnik, hogy a kiigazítás némileg a programidőszak végére ütemezett, és inkább a bevétel növekedésén, mint a kiadások visszafogásán alapul. A kiigazítás a szövetségi kormány hiányának jelentős mértékű, valamint a szociális biztonsági rendszer, a régiók és a közösségek hiányainak kisebb mértékű csökkentésére épül. A kormány nem tervez egyszeri intézkedéseket. A 2011-es cél elérését támogató intézkedések egy része nincs pontosítva, 2012-re pedig még nem határoztak meg intézkedéseket. A

⁽¹⁾ Az értékelés a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését, valamint az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb adatokat veszi figyelembe.

program megerősíti a középtávú célkitűzés iránti elkötelezettséget, ami strukturális értelemben a GDP 0,5 %-át kitevő költségvetési többlet. A legfrissebb előrejelzések és az adósságszint alapján a középtávú célkitűzés tükrözi a Paktum célkitűzéseit, azonban a program nem irányozza elő annak a programidőszak alatt történő teljesítését.

- (8) A költségvetés eredménye a programban előre jelzettnél némileg rosszabb is lehet. 2010-ben ez a társasági adók lehetséges túlbecsléséből adódhat. Emellett a költségvetési pályát alátámasztó intézkedések egy része 2011 tekintetében nincs pontosítva, 2012-re pedig még nem határoztak meg intézkedéseket. Továbbá a kissé optimista makrogazdasági forgatókönyv – a bérnövekedés viszonylag magas előrejelzésével – a várt költségvetési eredménynél rosszabbat idézhet elő. Mindezek mellett a kormány tetemes garanciákat ajánlott a bankszektor számára, amelyek lehívása esetén nőhet a jövőbeni hiány és adósság, annak ellenére, hogy a pénzügyi ágazatnak nyújtott állami támogatások költségének egy része a jövőben megtérülhet. Végezetül előfordulhat, hogy a célok teljesítése és a túlzott hiány 2012-re történő megszüntetése nem valósul meg teljes mértékben, ugyanis a pálya az intézkedéseknek a programidőszak végére történő ütemezésére alapoz, valamint a költségvetési célok betartása terén eddig tapasztaltak fényében a GDP 3 %-ának 2012-ben való elérésére vonatkozó cél nem enged mozgásteret.
- (9) A bruttó államadósság 2009-ben várhatóan a GDP 97,9 %-a lesz, az előző évi 89,8 %-ot követően. Ezt a növekedést a hiány jelentős emelkedése és a negatív GDP-növekedés magyarázza. A bruttó államadósság aránya 2009-ben így jócskán a Szerződésben meghatározott referenciaérték fölött volt, és a program szerint 2011-ig növekvő tendenciát követ majd (elérve a GDP 101,4 %-át). 2012-ben enyhén csökken, és a GDP 100,6 %-a lesz. A további növekedést főleg a folyamatosan fennálló tetemes költségvetési hiány idézi elő. Tekintettel a költségvetési célkitűzéseket övező negatív kockázatokra, az adóssághányad alakulása a programban előre jelzettnél kedvezőtlenebb is lehet, különösen 2011-től. A jelenlegi helyzetben alacsonynak tűnik annak a kockázata, hogy a pénzügyi ágazat számára további támogatás nyújtása váljék szükségessé.
- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés fokozatosan visszaáll a válság előtt tervezett mértékre és az adóhányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek magukban foglalják a népesség idősödésével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését is, azt jelzik, hogy a programban tervezett költségvetési stratégia önmagában, változatlan politika mellett nem elegendő a GDP-hez viszonyított adósságarány 2020-ig történő stabilizálásához, tehát a konszolidációnak a programidőszakot követően is folytatódnia kell.
- (11) A népesség idősödésének a költségvetésre gyakorolt hosszú távú hatása egyértelműen magasabb az uniós átlagnál, főként a GDP-arányos nyugdíjkiadásoknak a következő évtizedekben viszonylag jelentős növekedése miatt. A program előrejelzése szerint a 2009-es költségvetési egyenleg súlyosbítja a népesség idősödésének a fenntarthatósági résre gyakorolt költségvetési hatását. Az elsődleges többletek középtávon történő biztosítása, valamint a munkaerőpiac és a szociális biztonsági rendszer reformjai – különösen a nyugdíjkiadások előre jelzett jelentős emelkedésének visszafogására irányuló további nyugdíjreform – hozzájárulnának az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos, a Bizottság 2009-es fenntarthatósági jelentésében ⁽¹⁾ közepesnek értékelt kockázatok csökkentéséhez.
- (12) Belgiumban a költségvetési kereten belül önálló költségvetési intézmények léteznek. A számszerűsített költségvetési szabályok és a középtávú költségvetési keretek azonban gyengék, ami a múltban hozzájárult a költségvetési előirányzatok gyakori túllépéséhez. A program számos javítást jelent be, többek között többéves költségvetési megállapodások megkötését valamennyi kormányzati szint között, néhány lépést a szövetségi szintű többéves költségvetési tervezés felé, gyakori és szigorú költségvetési ellenőrzési gyakorlatot, valamint az önkormányzatok jelentéstételi rendszerének javítására vonatkozó tervet. Ennek ellenére többet is lehetne tenni a költségvetési keret javítása érdekében. Hiányoznak mindenképp a kötelező erejű, többéves kiadási korlátok.
- (13) Belgiumnak az általános adóteher és a kormányzati kiadások egyaránt magas szintjével kell megküzdenie. A kormány számos intézkedést hozott az adórendszer átalakítására, beleértve az adóterhek jelentős csökkentését, amely a munkavállalót terhelő adók vonatkozásában jelentős, míg a vállalkozások esetében az előzőnél kisebb mértékű volt. Az említett intézkedések ellenére a munkaerőpiacra – részben a munkanélküli ellátások rendszerével való kölcsönhatás következtében – továbbra is a jelentős inaktivitás, a munkanélküliség és az alacsony bérekből adódó problémák jellemzők. A szigorú költségvetési konszolidáció keretében a munkabérek adóterheinek további csökkentését teljes mértékben kompenzálni kell. A kiadási oldalon az elsődleges kiadások növekedése 2000 és 2009 között meghaladta a nominális GDP növekedését. A nyugdíjrendszer tervezett reformja örvendetes lépés, amely jelentős pozitív hatást gyakorolhat a költségvetésre és a potenciális növekedésre.
- (14) Összességében elmondható, hogy a programban szereplő költségvetési stratégia 2010-ben megfelel a 126. cikk (7) bekezdése alapján kiadott tanácsi ajánlásnak. Figyelembe véve a kockázatokat, előfordulhat, hogy a költségvetési stratégia 2011-től kezdődően nem felel meg teljesen a 126. cikk (7) bekezdése alapján kiadott tanácsi ajánlásnak. Ki kell emelni, hogy a 2011-es célt alátámasztó intézkedések egy része nincs pontosítva, 2012-re pedig még nem határoztak meg intézkedéseket. A némileg optimista makrogazdasági forgatókönyv, az ajánlottnál valamelyest alacsonyabb éves költségvetési kiigazítással párosulva, a későbbi években további kockázatot jelent. Figyelembe véve a kockázatokat, előfordulhat, hogy a stratégia nem

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i következtetésekben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

elegendő ahhoz, hogy a bruttó államadósság arányát olyan csökkenő pályára állítsa vissza, amely kielégítő ütemben közelít a referenciaértékhez. Így a stratégiát teljes mértékben meghatározott intézkedésekkel kell alátámasztani 2011-től, és további intézkedéseket kell fontolóra venni a célok teljesítésének biztosításához arra az esetre, ha a kockázatok bekövetkeznek. Mindez arra is megoldást jelenthetne, hogy Belgiumban magas az államadósság GDP-hez viszonyított aránya, a népesség idősödésének költségvetési kiadásai átlagon felüli mértékűek, és a kormánynek jelentős függő kötelezettségei vannak a pénzügyi ágazatnak nyújtott garanciák miatt.

- (15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt adatok tekintetében kisebb mértékben, míg a nem kötelező adatok vonatkozásában részben hiányos⁽¹⁾. A túlzott hiány megszüntetéséről szóló, 2009. december 2-i, a 126. cikk (7) bekezdése szerinti ajánlásában a Tanács arra is felkérte Belgiumot, hogy a stabilitási programok aktualizálásában külön fejezetben tárgyalja a tanácsi ajánlások végrehajtása terén tett előrelépést. Belgium ezen ajánlásnak a programhoz benyújtott kiegészítéssel tett eleget.

Általános következtetésként megállapítható, hogy az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban álló 2009-es expanziót követően a költségvetési irányvonal 2010-ben, 2011-ben és különösen 2012-ben restriktívvé válik. Mindennek elvben elegendőnek kellene lennie a túlzott hiány 2012-re történő megszüntetéséhez, összhangban a 2009. december 2-i, az EUMSZ. 126. cikkének (7) bekezdése szerinti ajánlással. A bruttó államadósság GDP-hez viszonyított aránya, amely a pénzügyi rendszer stabilizálására irányuló intézkedések eredményeként 2008-ban megemelkedett, 2011-ig továbbra is növekvő pályán marad, majd 2012-ben újra csökkenni kezd. Ez csökkenő pályára állítja vissza az adósságot. A költségvetési pálya azonban némi lefelé mutató kockázatnak van kitéve. Az adókra vonatkozó, potenciálisan optimista becslések 2010-ben valamivel magasabb hiányhoz vezethetnek és az előirányzott költségvetési ellenőrzési gyakorlattal összefüggésben további intézkedéseket tehetnek szükségessé. 2011-től kezdődően a fő kockázat ahhoz kapcsolódik, hogy a 2011-es cél elérését alátámasztó intézkedések egy része nincs pontosítva, 2012-re pedig még nem határoztak meg intézkedéseket. Emellett a némileg optimista makrogazdasági feltételezések és a Tanács által javasolt, a GDP 0,75 %-ának megfelelő mértéktől valamelyest elmaradó átlagos éves költségvetési kiigazítás további lefelé mutató kocká-

zatot jelent a célok tekintetében. A belga kormány azonban vállalta a programban, hogy amennyiben a gazdasági növekedés nem elegendő a GDP 3 %-ában meghatározott 2012-es hiánycél teljesítéséhez, akkor meghozza az elengedhetetlen rendkívüli intézkedéseket, amire valóban szükség is lehet. A kiadások visszafogására való fokozottabb összpontosítás is a kiigazítás előnyére válna. Végezetül, annak ellenére, hogy a program számos javítást jelent be a költségvetési kerethez kapcsolódóan, többet kellene tenni a konszolidáció támogatása érdekében, mindenekelőtt a kötelező erejű, többéves kiadási korlátok bevezetése révén.

A fenti értékelés alapján, valamint az EUMSZ. 126. cikke szerinti, a 2009. december 2-i ajánlás fényében Belgium felkérést kap arra, hogy:

- i. biztosítsa a programban meghatározott 2010-es hiánycél teljesítését; a 2011-től kezdődő időszak tekintetében részletezze a költségvetési célokat alátámasztó intézkedéseket annak érdekében, hogy a 126. cikk (7) bekezdése szerinti ajánlásnak megfelelően elérje a GDP 0,75 %-ában meghatározott átlagos éves ajánlott költségvetési kiigazítást; és álljon készen a költségvetési kiigazítás fokozására arra az esetre, ha valóra válnának az abból eredő kockázatok, hogy a program forgatókönyve optimistább, mint a 126. cikk (7) bekezdése szerinti ajánlást alátámasztó forgatókönyv; a túlzott hiány esetén követendő eljárásra vonatkozó ajánlásban előírtaknak megfelelően a költségvetési kiigazításokon túl is ragadjon meg minden alkalmat – többek között a kedvezőbb gazdasági feltételekből adódókat is – arra, hogy gyorsítsa a bruttó adósságráta csökkentését a GDP 60 %-ában meghatározott referenciaérték felé;
- ii. biztosítsa a magas elsődleges többletek fenntartását közép-távon és hajtson végre strukturális reformokat az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása érdekében;
- iii. kötelező erejű, többéves kiadási korlátokat létrehozó, szigorúbb költségvetési keret elfogadásával javítsa az államháztartás színvonalát.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2010. jan.	1,0	- 3,1	1,1	1,7	2,2
	BIZ 2009. nov.	1,0	- 2,9	0,6	1,5	n.a.
	SP 2009. szept.	1,1	- 3,1	0,4	1,9	2,4

⁽¹⁾ Mindenekelőtt nem bocsátották rendelkezésre az ágazati egyenlegekre vonatkozó adatokat.

		2008	2009	2010	2011	2012
ICP - infláció (%)	SP 2010. jan.	4,5	0,0	1,5	1,7	1,8
	BIZ 2009. nov.	4,5	0,0	1,3	1,5	n.a.
	SP 2009. szept.	4,5	0,0	1,5	1,6	1,6
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2010. jan.	1,8	- 2,4	- 2,5	- 2,2	- 1,4
	BIZ 2009. nov. ⁽²⁾	1,7	- 2,3	- 2,8	- 2,4	n.a.
	SP 2009. szept.	2,0	- 2,3	- 2,9	- 2,3	- 1,5
Nettó külső finanszírozási képesség/ igény (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	BIZ 2009. nov.	- 0,2	0,1	0,4	0,3	n.a.
	SP 2009. szept.	- 1,6	- 1,9	- 2,1	- 2,3	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	48,8	47,7	49,1	49,5	49,8
	BIZ 2009. nov.	48,8	47,7	48,0	48,2	n.a.
	SP 2009. szept.	48,7	47,9	48,1	48,5	49,2
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	50,0	53,7	53,9	53,6	52,8
	BIZ 2009. nov.	50,0	53,6	53,8	54,0	n.a.
	SP 2009. szept.	49,9	53,8	54,1	53,9	53,6
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	- 1,2	- 5,9	- 4,8	- 4,1	- 3,0
	BIZ 2009. nov.	- 1,2	- 5,9	- 5,8	- 5,8	n.a.
	SP 2009. szept.	- 1,2	- 5,9	- 6,0	- 5,5	- 4,4
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	2,6	- 2,3	- 1,10	- 0,4	0,8
	BIZ 2009. nov.	2,6	- 2,0	- 1,8	- 1,7	n.a.
	SP 2009. szept.	2,5	- 2,0	- 1,9	- 1,2	- 0,1
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	- 2,2	- 4,6	- 3,4	- 2,9	- 2,2
	BIZ 2009. nov.	- 2,1	- 4,6	- 4,3	- 4,5	n.a.
	SP 2009. szept.	- 2,3	- 4,7	- 4,4	- 4,2	- 3,6
Strukturális egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	- 2,2	- 3,8	- 3,4	- 2,9	- 2,2
	BIZ 2009. nov.	- 2,2	- 4,2	- 4,4	- 4,5	n.a.
	SP 2009. szept.	- 2,3	- 4,7	- 4,4	- 4,2	- 3,6
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	89,8	97,9	100,6	101,4	100,6
	BIZ 2009. nov.	89,8	97,2	101,2	104,0	n.a.
	SP 2009. szept.	89,7	97,5	101,9	103,9	104,3

Megjegyzések:

⁽¹⁾ Kibocsátási részek és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programok szerint, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.

⁽²⁾ A 2008 és 2011 közötti időszakra vonatkozóan 1,7 %-os, 1,1 %-os 1,0 %-os és 1,2 %-os becült potenciális növekedés alapján.

⁽³⁾ Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. A legfrissebb program alapján az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések 2009-ben a GDP 0,8 %-át teszik ki, hiánynövelők; a Bizottság szolgálatainak 2009. novemberi előrejelzése szerint pedig 2008-ban és 2010-ben a GDP 0,1 %-át, hiánycsökkentők, és 2009-ben a GDP 0,5 %-át teszik ki, hiánynövelők.

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.